Analyse van de doorverwijzing van een patiënt met psychische klachten van de huisarts naar de psycholoog

Haio: VAN DER PAELT Thomas , U.G.
Promotor: DEVEUGELE Myriam
Praktijkopleider: VERSTRINGE Wim

Context: De prevalentie van psychische (en psychosomatische) klachten in de huisartspraktijk is erg hoog. Uit voorgaand onderzoek blijkt dat de huisarts heel frequent het eerste (professionele) aanmeldpunt is voor psychische klachten.

Onderzoeksvraag: Wat is de aanpak van huisartsen in de LOK groep van de onderzoeker bij psychische klachten? Welke moeilijkheden ervaren deze artsen bij consultaties omwille van psychische klachten? Hoe verloopt de samenwerking tussen huisarts en psycholoog in de LOK groep van de onderzoeker? Wat zijn voor deze artsen de voornaamste indicaties tot doorverwijzen naar/ samenwerken met de psycholoog? Welke barri?res beschrijven deze artsen bij de doorverwijzing van een patiënt met psychische klachten?

Methode: De aanpak van psychische klachten door huisartsen regio Evergem werd in dit kwalitatief onderzoek door middel van semi-gestructureerde interviews met zes huisartsen onderzocht. Hierbij lag de nadruk op hun samenwerking met en doorverwijzing naar de psycholoog

Resultaten: De ge?nterviewde artsen vinden het belangrijk hun patiënten bijstaan op holistische wijze en op alle belangrijke momenten van het leven. Indien mogelijk willen ze zelf hun patiënten bijstaan door middel van psychische ondersteuning en het geven van raad bij minder ernstige pathologie. De ondervraagde huisartsen willen voor ernstigere problematiek samenwerken met de psycholoog en de psychiater. Artsen ervaren psychische consultaties als erg belastend, zij ervaren een belangrijk verschil tussen hun somatische en psychische consultaties. Ze vertellen een duidelijke systematiek en structuur te kunnen hanteren bij somatische consultaties, iets wat ze veel moeilijker vinden bij psychische problemen. Wat bij de samenwerking en de doorverwijzing naar psychologen moeilijk verloopt, is een beperkte kennis van de huisartsen met betrekking tot psychotherapie en een beperkt netwerkt van de individuele huisarts. Daarnaast is de bereikbaarheid en beschikbaarheid van de psycholoog volgens de huisarts beperkt.

Conclusie: Een belangrijke taak zal dus liggen bij de opleiding van toekomstige huisartsen. Waarbij huisartsen niet alleen moeten ondersteund worden als entry point in de geestelijke gezondheidszorg. De huisarts moet ook opgeleid worden in de consultvoering voor psychische problemen en hij moet ondersteund worden in het opbouwen van een beter netwerk voor doorverwijzing.